

Susišukuok!

Žurnalistas Jurgis turėjo juodas plastikines šukas, kurias anksčiau savo kišenėje nešiojosi jo senelis, vėliau – tėtis ir net pusbrolis. Turėjo jas, kasryt šukuodavosi ir jų beveik nepastebėdavo. <...>

Jurgio šukos tylėjo, tylėjo, kol nusprendė, kad nebegali praleisti progos ir nori papasakoti viską iš pradžių. O žurnalistui toks pašnekovas – aukso kasyklos. Kalbėkite, šukos. Kalbėkite!

– Keistas jausmas, kai tavo šukos senesnės už tavo senelį. Nors dar visai neblogai atrodo.

– Kokia čia senatvė!.. Mes, tiesą sakant, savo gyvenimą dar tik pradėjome, nes kai esi plastikinis, jautiesi beveik nemirtingas. Ir manimi plaukus, jei dar tokių turės, šukuosis tolimes ateities žmonės – gal net robotai. O ką reiškia vienas kitas šimtelis, kai seniausios Žemės šukoms iš Persijos neseniai sukako penki tūkstančiai metų. Ir jos vis dar gyvos! Šukuoti jau nelabai pajėgia, nes iš karto visus dantis išmėtytų, bet guli sau ramiai muziejuje ir gerus laikus prisimena. Įsivaizduojate, kas dabar likę iš žmogaus, kuriam jos priklausė... geriau nė nebandykite įsivaizduoti, jei norite ramiai naktį miegoti.

– Nemaniau, kad žmonėms tais laikais jų šukuosenos rūpėjo.

– O kaipgi, grožis net akmens amžiuje turėjo vertę. Žiūrėk, išlenda koks kaltūnuotas² žmogelis iš urvo, griebia žuvies ašaką ir gražinasi, naujai medžioklei ruošiasi. O kai po gausių sočių pietų aplink namus ėmė kauptis krūvos gyvūnų kaulų, sugalvojo jis iš jų pasidaryti visokių reikalingų dalykelių. Taip senovės Romoje vienas žmogus išsiskaptavo² šukas su rankena ir aštuoniais dantukais. Dabar jas iš žemės iškapstė archeologai², o mes kraipome galvas ir stebimės, kad jos beveik tokios kaip mes. Gal tik dantų padaugėjo, nes su aštuoniais nedaug ką nuveiksi. Vėliau žmonės prisidrožė šukų iš medžio, koralų, dramblio kaulo, vėžlio šarvų ir gyvūnų ragų.

– Oho, skamba prabangiai ir žiauriai.

– Taip ir yra. Paaiškėjo, jog drambliai ir vėžliai nesidaugina taip greitai, kad

iš jų būtų galima prigaminti tiek daiktų, kiek tik žmonės užsinori. Kažkodėl jie vis nori labai daug. 1869 metais broliai Isajus ir Džonas Hajatao išrado plastiką, ir vargšai gyvūnai buvo išgelbėti. Plastiką puikiai apsimeta koralais, dramblio kaulu ar vėžlio šarvais, todėl net didžiausi puošėivos nesipriešino. Mes, pavyzdžiui, savo plastikinės prigimties visiškai nesigėdijame. Taip, jokių pagražinimų ar ornamentų, bet šukuoti – pats tas.

Šukos užsisvajojo, o Jurgis staiga susivokė, kur esąs. „O ne. Beplepėdamas visai pamiršau susirinkimą“, – net šoktelėjo žurnalistas. Stvėrė švarką ir kuprinę, o į kišenę įgrūstas šukas vėl pamiršo bent keleriems metams.

Ž kaltūnas – susivėlę plaukai

skaptuoti – drožinėti

archeologas – žmogus, tyrinėjantis senų laikų kultūrą iš senienų, iškasenų